

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 21 maja 1964 r.

Nr 33

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 142 — nr 135 z dnia 8 maja 1964 r. w sprawie zasad zawierania z poszczególnymi osobami umów o wykonanie prac z zakresu wynalazczości 291

ZARZĄDZENIA:

- 143 — nr 41 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 maja 1964 r. w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego w 1964 r. 293
- 144 — Ministra Przemysłu Ciężkiego, z dnia 22 kwietnia 1964 r. w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego na rzecz jednostek gospodarki społecznej 293
- 145 — Ministrów Rolnictwa oraz Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 29 kwietnia 1964 r. w sprawie ustalenia wzoru statutu spółki dla zagospodarowania wspólnoty gruntowej 294
- 146 — Ministra Żeglugi z dnia 18 kwietnia 1964 r. w sprawie podziału wynagrodzenia za ratownictwo pomiędzy członków załogi statku 298

142

UCHWAŁA Nr 135 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 maja 1964 r.

w sprawie zasad zawierania z poszczególnymi osobami umów o wykonanie prac z zakresu wynalazczości.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki społecznej, zwane w dalszym ciągu „jednostkami”, w uzasadnionym przypadku potrzeby rozwiązania określonego zagadnienia technicznego w zakresie wynalazczości, objętego tematyką wynalazczości ustaloną dla jednostki lub wynikającego z planu techniczno-ekonomicznego jednostki, gdy zagadnienie to nie może być powierzone do rozwiązania brygadzie racjonalizatorskiej zgodnie z uchwałą Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 5 kwietnia 1963 r. w sprawie zasad tworzenia i działalności brygad racjonalizatorskich (Monitor Polski Nr 48, poz. 239), mogą zawierać z poszczególnymi osobami umowy o rozwiązanie wspomnianego zagadnienia albo o rozwiązanie części tego zagadnienia przez wykonanie określonych prac z zakresu wynalazczości.

2. Przedmiotem umowy może być opracowanie projektu wynalazczego albo opracowanie projektu i praca przy jego wdrożeniu do produkcji.

3. Jeżeli realizacja projektów wynalazczych w normalnym trybie jest utrudniona lub też w razie potrzeby pilnego wprowadzenia do produkcji szczególnie ważnych projektów, przedmiotem umowy mogą być tylko czynności związane z wdrożeniem tych projektów do produkcji.

4. Przed przystąpieniem do prac, o których mowa w ust. 2 i 3, powinna być zawarta umowa na piśmie, której wzór stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. 1. Za opracowanie projektu wynalazczego, przyjętego do zastosowania, wykonawcy przysługuje — zgodnie z prawem wynalazczym i przepisami uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie zasad organizowania, kierowania i koordynacji spraw wynalazczości, różnopszechniania projektów wynalazczych oraz zasad wyna-

gradzania i finansowania w zakresie wynalazczości (Monitor Polski Nr 18, poz. 100) — wynagrodzenie za projekt wynalazczy, odrębne wynagrodzenie za dostarczenie dokumentacji przydatnej do zastosowania projektu oraz zwrot udokumentowanych wydatków poniesionych w związku z opracowaniem projektu.

2. Za wykonanie prac związanych z wdrożeniem projektu wynalazczego do produkcji wykonawcy służy prawo do wynagrodzenia określonego w umowie na podstawie stawek obowiązujących dla danego rodzaju robót oraz wstępnego kosztorysu prac, a za prace nad wykonaniem dokumentacji technicznej projektu — wynagrodzenie ustalone według norm i zasad obowiązujących w danym resorcie, z tym że koszty sporządzenia dokumentacji nie mogą być wyższe od kosztów robocizny bezpośredniej sporządzenia takiej dokumentacji przez właściwe biuro projektowe i konstrukcyjne.

§ 3. 1. W razie odstąpienia od umowy jednostki, a także odstąpienia od umowy wykonawcy z winy jednostki albo z innej uzasadnionej przyczyny, wykonawcy służy prawo do wynagrodzenia określonego w umowie tylko w części odpowiadającej jego wkładowi pracy. Wkład pracy określa się komisyjnie przy udziale wykonawcy.

2. W razie odstąpienia wykonawcy od umowy bez uzasadnionej przyczyny nie przysługuje mu prawo do wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. Wydatki związane z realizacją umowy oraz wynagrodzenie wykonawcy pokrywa się według zasad oraz ze środków określonych w uchwale nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. oraz w przepisach wydanych na podstawie § 57 ust. 1 tej uchwały.

§ 5. Wykonawca zatrudniony w jednostce gospodarki społecznej powinien wykonywać prace objęte umową poza normalnym czasem pracy. W uzasadnionych przypadkach, gdy zachodzi pilna potrzeba bezzwłocznego zastosowania projektu wynalazczego w produkcji, a przedmiotem umo-

wy jest wykonanie prac zmierzających do wdrożenia projektu do produkcji, kierownik jednostki może zezwolić wykonawcy na wykonanie części prac, ale tylko w zakresie prac nad wdrożeniem projektu, w normalnym czasie pracy. Za wykonanie tych prac w normalnym czasie pracy wykonawcy służy za ten czas wynagrodzenie obliczone jak za urlop wypoczynkowy, które potrąca się z wynagrodzenia ustalonego umową.

§ 6. Jednostka, która zawarła umowę, powinna zapewnić w odpowiednim czasie środki finansowe i materiałowe niezbędne do wykonania, jeżeli w umowie inaczej nie postanowiono.

§ 7. Umowy nie mogą być zawierane z obywatelami państw obcych zamieszkałymi za granicą, chyba że zachodzą warunki przewidziane w art. 4 prawa wynalazczego.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 135 Rady Ministrów z dnia 8 maja 1964 r. (poz. 142).

WZÓR UMOWY O WYKONANIE PRAC Z ZAKRESU WYNALAZCZOŚCI

Dnia w
na zasadach określonych w uchwale nr 135 Rady Ministrów z dnia 8 maja 1964 r. w sprawie zasad zawierania z poszczególnymi osobami umów o wykonanie prac z zakresu wynalazczości (Monitor Polski Nr 33, poz. 142), zwanej dalej „uchwałą”, została zawarta pomiędzy:

(nazwa i siedziba jednostki gospodarki społecznej)

zwaną dalej w skróceniu „jednostką”, reprezentowaną przez dyrektora
głównego księgowego
a

(imiona, nazwiska, adresy i ewentualnie miejsca zatrudnienia wykonawcy — wykonawców)

zwanym(i) dalej „wykonawcą”,
umowa treści następującej:

§ 1. Wykonawca podejmuje się wykonać zadanie w zakresie wynalazczości, polegające na opracowaniu, wykonaniu prac dotyczących realizacji*) projektu

(dokładne określenie zadania)

zwanego dalej „projektem”. Dokonany przez wykonawcę projekt (wynalazek, wzór użytkowy lub projekt racjonalizatorski) stanowić będzie pracowniczy projekt w rozumieniu prawa wynalazczego.

§ 2. Podjęte zadania wykonawca zobowiązuje się wykonać w następujących terminach:

- 1) opracowanie projektu (opis, rysunki, model*) — przedstawiające jego istotę) do dnia
- 2) opracowanie dokumentacji warsztatowej*) do dnia
- 3) przeprowadzenie próby prototypu*) do dnia
- 4) przeprowadzenie prac dotyczących realizacji projektu*) do dnia

§ 3. Jednostka dokona odbioru i przyjęcia wykonanego zadania w ciągu
dni od daty złożenia wykonanego opracowania przez wykonawcę w

(podać miejsce wykonania zadania)

§ 4. Jednostka zobowiązuje się sfinansować koszty niezbędne, związane z wykonaniem zadania, w wysokości ustalonej w preliminarzu tych kosztów, stanowiącym załącznik do umowy, oraz dostarczyć wykonawcy środki niezbędne do wykonania w ustalonych terminach zadania, a mianowicie:

w terminie do dnia

*) Niepotrzebne skreślić.

§ 5. 1. Po przyjęciu opracowania przez jednostkę wykonawcy przysługuje wynagrodzenie ustalone według zasad zawartych w § 2 uchwały, a mianowicie

płatne w terminach ustalonych w uchwale nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. (Monitor Polski Nr 18, poz. 100).

2. Za wykonanie prac w czasie zajęć służbowych przez wykonawcę będącego pracownikiem jednostki przysługuje mu wynagrodzenie określone w § 5 uchwały.

§ 6. Wykonawca nie może bez zgody jednostki powierzyć wykonania zadania określonego w niniejszej umowie lub jego części innej osobie. W razie uzyskania zgody jednostki na powierzenie wykonania zadania lub jego części innej osobie podwykonawcą nie może być pracownik jednostki lub jej jednostki nadrzędnej.

§ 7. Jednostka może odstąpić od umowy w razie:

- 1) niewykonania przez wykonawcę zadania określonego w umowie;
- 2) upływu terminu wykonania zadania — jeśli jednostka nie udzieliła wykonawcy terminu dodatkowego — bądź też niemożności wykonania przez wykonawcę w określonym terminie prac związanych z wdrożeniem projektu, jeżeli przedmiotem umowy jest opracowanie projektu wynalazczego i prace nad jego wdrożeniem do produkcji, a zachodzi konieczność zapewnienia terminowości wprowadzenia projektu do produkcji; odstąpienie od umowy może dotyczyć tylko jej części dotyczącej wykonania prac wdrożeniowych;
- 3) powierzenia przez wykonawcę wykonania zadania lub jego części innej osobie bez zgody jednostki;
- 4) powstania okoliczności niezależnych od jednostki, w wyniku których wykonanie umowy stanie się niecelowe.

§ 8. Wykonawca może odstąpić od umowy w razie niewykonania przez jednostkę warunków umowy.

§ 9. Wykonawca będący pracownikiem jednostki będzie wykonywał prace w zakresie zadań objętych umową poza normalnym czasem pracy.*)

Jednostka wyraża zgodę na wykonywanie przez wykonawcę prac w zakresie zadań objętych umową, a mianowicie
w godzinach zajęć służbowych.*)

§ 10. Składową część niniejszej umowy stanowi dołączony do niej harmonogram prac wykonawcy oraz preliminarz kosztów, o których mowa w § 4 umowy, z podaniem przewidywanych efektów ekonomicznych lub innych korzyści, które przyniesie wykonanie zadania.

§ 11. Wszelkie zmiany i uzupełnienia umowy mogą być dokonane jedynie na piśmie i w sposób obowiązujący przy zawarciu umowy.

§ 12. W sprawach w zakresie opracowania i realizacji projektu, nie unormowanych umową, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) oraz przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie.

§ 13. Umowa niniejsza sporządzona została w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których dwa otrzymuje jednostka, a jeden wykonawca.

Podpis wykonawcy:

Podpisy osób reprezentujących jednostkę:

143

ZARZĄDZENIE Nr 41 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 maja 1964 r.

w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego w 1964 r.

Na podstawie § 2 uchwały nr 782 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego (Monitor Polski Nr 104, poz. 1197) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się czas letni w nocy z 30 na 31 maja 1964 r. o godzinie 1 minut 00 czasu obecnie obowiązującego. Wprowadzenie czasu letniego polega na przesunięciu wskazówek zegarów na godzinę 2 minut 00, która będzie godziną początkową czasu letniego (wschodnio-europejskiego).

§ 2. Wprowadza się czas zimowy w nocy z 26 na 27 września 1964 r. o godzinie 2 minut 00 czasu obowiązującego

(wschodnio-europejskiego). Wprowadzenie czasu zimowego polega na cofnięciu wskazówek zegarów na godzinę 1 minut 00, która będzie godziną początkową czasu zimowego (środkowo-europejskiego). Godziny od 1 minut 00 do 2 minut 00 czasu zimowego oznaczać się będzie dodatkową literą a, np. godzina 1a minut 01, 1a minut 10 itd., aż do godziny 2a minut 00, po czym nastąpi godzina 2 minut 01 czasu zimowego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

144

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 22 kwietnia 1964 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego na rzecz jednostek gospodarki społecznej.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe, wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych, określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Przez produkcję jednorazową rozumie się również produkcję małoseryjną, jeżeli ma ona charakter niepowtarzalny.

3. Ilekroć w dalszych przepisach zarządzenia jest mowa o artykułach nietypowych, rozumie się przez to również nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.

4. Przez nietypowe usługi (roboty) przemysłowe rozumie się usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

§ 2. Ceny nietypowych artykułów produkowanych dla jednostek gospodarki społecznej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego uzgadniane są w drodze porozumienia wykonawcy z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny (§ 2) jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów obowiązującymi wykonawcę i według wzorów obowiązujących w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji, o której mowa w ust. 2, należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągany z całości swej produkcji.

4. Jeżeli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego (ust. 3) nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić zysk w wysokości 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego rozumieć należy produkcję artykułu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przeciętnym zyskiem osiąganym z całości produkcji (ust. 3) jest zysk wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.